

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1750/2024
28.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Марије Лазић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Младеновцу К.бр. 238/20 од 02.10.2024. године и Кв.бр. 562/24 од 21.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Марије Лазић, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Младеновцу К.бр. 238/20 од 02.10.2024. године и Кв.бр. 562/24 од 21.10.2024. године и предмет враћа Основном суду у Младеновцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Младеновцу К.бр. 238/20 од 02.10.2024. године, на основу члана 262. став 2. ЗКП, обавезан је приватни тужилац ББ да плати окривљеној АА износ од 261.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка у року од 15 дана по правноснажности решења, под претњом извршења.

Одлучујући о жалбама браниоца окривљене АА – адвоката Александра Радовановића и адвоката Марије Лазић, Основни суд у Младеновцу је решењем Кв.бр. 562/24 од 21.10.2024. године исте усвојио и преиначио решење Основног суда у Младеновцу К.бр. 238/20 од 02.10.2024. године, тако што је окривљеној АА, поред већ досуђеног износа од 261.000,00 динара, досудио и износ од 13.500,00 динара и то тако што трошкови кривичног поступка, на основу члана 265. став 1. ЗКП, падају на терет буџетских средстава суда, уз налог рачуноводству суда у Младеновцу да у року од 60 дана по правноснажности решења, трошкове кривичног поступка у износу од 274.500,00 динара уплати окривљеној на рачун ближе означен изреком решења.

Бранилац окривљене АА – адвокат Марија Лазић је против наведених правноснажних решења поднела захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости и побијана решења преиначи и окривљеној, поред већ побијаним решењима досуђеног износа, на име трошкова поступка, досуди и додатне износе на име трошкова пута браниоца сопственим превозом и на име одсуствовања браниоца из канцеларије ради претреса, а све у складу са постављеним и опредељеним захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка који је приложен суду на претресу одржаном дана 23.04.2024. године и што ће окривљеној досудити и трошкове на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 54.000,00 динара у складу са АТ.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног суда основано бранилац окривљене АА – адвокат Марија Лазић у поднетом захтеву указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Из списка произилази да је пресудом Вишег суда у Београду Кж1.бр. 688/24 од 19.08.2024. године преиначена пресуда Основног суда у Младеновцу К. 238/20 од 23.04.2024. године и према окривљеној АА одбијена оптужба на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, те одређено да на основу одредбе члана 265. став 1. ЗКП трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава. Након тога, бранилац окривљене, адвокат Марија Лазић поднела је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у којем је определила трошкове који се односе на награду и нужне издатке браниоца, трошкове на име нужних издатака браниоца за превоз сопственим возилом на релацији Београд – Младеновац, као и трошкове за одсуствовање из адвокатске канцеларије.

Одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова поступка Основни суд у Младеновцу је решењем К.бр. 238/20 од 02.10.2024. године захтев делимично усвојио и обавезао приватног тужиоца ББ да плати окривљеној АА трошкове поступка у укупном износу од 261.000,00 динара, при чему је у првостепеном решењу детаљно навео за које процесне радње на име одбране окривљене браниоцу припадају награде и у којим износима, а у складу са важећом Адвокатском тарифом према висини запређене казне за кривично дело за које је окривљена гоњена, као и који нужни издаци припадају браниоцу, а који трошкови нису признати и досуђени и из којих разлога.

Основни суд у Младеновцу, одлучујући о жалби бранилаца окривљене АА – адвоката Марије Лазић и адвоката Александра Радовановића изјављеним против првостепеног решења је решењем Кв.бр. 562/24 од 21.10.2024. године преиначио првостепено решење и окривљеној поред већ досуђеног износа, досудио и износ од 13.500,00 динара.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (у даљем тексту: Адвокатска тарифа) прописано је да су странка или надлежни орган, дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, док је чланом 8. исте Тарифе прописано да адвокату припада накнада за трошкове који су били потребни за обављање поверених му послова, у складу са Тарифом. Одредбом члана 9. исте Тарифе, између осталог, прописано је да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз, накнада за смештај, награда за одсуствовање из адвокатске канцеларије и дневнице и то тачком 3) - за превоз сопственим возилом - у висини од 30% од цене најскупљег бензина по пређеном километру, као и трошкове путарине, као и тачком 5) - накнада за одсуствовање из канцеларије - у висини од 100 поена за сваки започети сат, а највише 10 сати дневно.

Имајући у виду напред наведено, те цитиране одредбе ЗКП и Адвокатске тарифе, Врховни суд налази да је побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. став 1. и став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП у вези члана 9. тачка 3) и 5) Адвокатске тарифе. Ово стога што, супротно закључцима датим у образложењима побијаних решења, окривљена има право на накнаду трошкова поступка које је имала на име заступања од стране стручног лица - адвоката и то конкретно право на накнаду трошкова на име награде браниоцу за обављање поверених му послова изван седишта адвокатске канцеларије и то за издатке за превоз сопственим возилом на релацији Београд – Сопот – Београд, а имајући у виду датуме приступа на претресе и то 05.10.2021. године, 08.03.2022. године, 25.10.2022. године, 24.01.2023. године, 17.10.2023. године, 23.01.2024. године и 23.04.2024. године, као и за одсуствовање из канцеларије и то у дане 05.10.2021. године, 08.03.2022. године, 25.10.2022. године, 24.01.2023. године, 17.10.2023. године, 23.01.2024. године и 23.04.2024. године, а све у складу са трошковником који је бранилац предала суду дана 23.04.2024. године, који с обзиром на то да је кривични поступак правноснажно окончан пресудом Вишег суда у Београду Кж1.бр. 688/24 од 19.08.2024. године којом је према окривљеном АА на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбијена оптужба, треба да падну на терет буџетских средстава, а не да наведене трошкове сноси сама окривљена.

Окривљена, сходно одредбама члана 9. тачка 3) и 5) Адвокатске тарифе има право на накнаду стварних трошкова које је имао њен бранилац обављањем поверених му послова изван седишта адвокатске канцеларије (накнада за превоз сопственим возилом на релацији Београд – Сопот – Београд у висини од 30% од цене најскупљег бензина по пређеном километру, као и трошкове путарине и накнада за одсуствовање из

адвокатске канцеларије) у напред наведене дане, будући да је неспорно да је седиште адвокатске канцеларије браниоца окривљене – адвоката Марије Лазих у Београду и да је бранилац окривљене у предметном поступку у дане 05.10.2021. године, 08.03.2022. године, 25.10.2022. године, 24.01.2023. године, 17.10.2023. године, 23.01.2024. године и 23.04.2024. године приступила у Основни суд у Младеновцу – Судска јединица у Сопоту, а побијаним решењима Основни суд у Младеновцу окривљеној није досудио нужне издатке које је бранилац имао у предметном поступку за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије и то издатке за превоз сопственим возилом и накнаду за одуствовање из адвокатске канцеларије, а који су у захтеву за накнаду трошкова тражени.

Како је побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на шта се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Марије Лазих, указује, то је Врховни суд усвојио захтев као основан, укинуо побијана правноснажна решења Основног суда у Младеновцу К.бр. 238/20 од 02.10.2024. године и Кв.бр. 562/24 од 21.10.2024. године, те спис враћа Основном суду у Младеновцу на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

У поновном поступку Основни суд у Младеновцу ће приликом одлучивања имати у виду све примедбе из ове пресуде, те ће поступити по истима, отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака браниоца окривљене у овом кривичном поступку, у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и донети правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић